

از بچه اینطور تعریف می‌کنند!

دفعه دیگری که خواستید چیزی را که به نظرتان ارزش مطرح کردن با همه دنیا را دارد در مورد فرزندتان به بقیه بگویید این ۶ نکته را به یاد داشته باشید.



دفعه دیگری که خواستید چیزی را که به نظرتان ارزش مطرح کردن با همه دنیا را دارد در مورد فرزندتان به بقیه بگویید این ۶ نکته را به یاد داشته باشید.

به گزارش سلامت نیوز به نقل از ضمیمه خانواده روزنامه اطلاعات، به عنوان والد یکی از چیزهایی که در لذت بزرگ کردن فرزندتان با آن مواجه هستید حق تعریف و تمجید و لاف زدن درباره فرزندتان است. وقتی بچه زود به راه می‌افتد، قادر به خواندن می‌شود، موفقیتی به دست می‌آورد، هنر ویژه‌ای دارد، بچه باهوش کلاس است و مهارت منحصر به فردی دارد نه تنها برای شما غرورآفرین است بلکه شما دلتان می‌خواهد که همه دنیا را از این دستاوردها با خبر کنید.

مسلماً هیچ چیز اشتباهی وجود ندارد که بخواهید از بچه و نبوغ و استعدادش تعریف کنید اما اینکه این موضوع را چقدر برجسته کنید و چطور مطرحش کنید واقعاً مساله مهمی است.

از چه حرف می‌زنید؟

دنیای مجازی و شبکه‌های اجتماعی خوبی‌های خودشان را دارند اما ما در اینجا درباره مزایای این شبکه‌ها حرف نمی‌زنیم. نسل جدید پدرو مادرها اکنون این امکان را دارند که مثل همه افراد دیگر درباره موضوعات مورد علاقه‌شان حرف بزنند، خبر رسانی کنند و بحث کنند. این فوق العاده است اما ادبیات، نوع خبر و نحوه بیان آن در این شبکه‌ها مساله جدی و مهمی است. چیزی که ما مطرح می‌کنیم حتی اگر نیت و هدف خوبی داشته باشیم ممکن است باعث ناامیدی، خشم، حسادت و یا آزار دیگران بشود.

خیلی از پدرومادرها خبر موفقیت یا هر چیز دیگری مربوط به فرزندانشان را در شبکه‌های اجتماعی مطرح می‌کنند. شما می‌توانید این کار را بکنید اما باید مراقب باشید که چه کسی خواننده و شنونده شماست. ممکن است شما خبر موفقیتی را روی صفحه بگذارید که مادران و پدران دیگری دقیقاً بخاطر شنیدن آن دچار رنجش شوند. آن هم اگر شما در انتخاب کلماتتان خیلی دقیق نباشید. یعنی این خبر را طوری مطرح کنید که دیگران احساس کنند هدفشان کوبیدن، تحقیر یا برتری جویی بوده است. کسی نمی‌تواند مانع شما در ابراز احساسات و خبررسانی بشود. اما این که فرزندتان را بهترین دختر دنیا، زیباترین پسر در جهان، پسر منحصر به فرد و باهوش توصیف کنید شاید به نظر دیگران کمی مضحک و در بعضی موارد برخوردنده باشد.

با چه کسی و در چه موقعیتی؟

اگر برای خواهر بزرگتان که یک بچه ده ساله یا بزرگتر دارد از شیرین‌کاری‌ها و مهارت‌های کودک یک ساله‌تان بگویید و سعی کنید هوش و ذکاوت فرزندتان را خبررسانی کنید او با اشتیاق و بدون هیچ نوع حس منفی نسبت به شما به این خبرها گوش می‌دهد و تحسین می‌کند. اما اگر همین خبر را برای مادری تعریف کنید که یک کودک دوساله دارد که دچار مشکلات حرکتی، بیماری و یا جسمی است بدون شک او از این حرف‌ها خوشحال نمی‌شود. این همیشه به معنای آن نیست که شنونده شما حسود یا کم بین است. اما در موقعیتی که والدین درگیر یک مشکل ویژه با فرزندشان هستند این نوع حرف‌ها ناخودآگاه نوعی مقایسه را ایجاد می‌کند. البته مساله همیشه مشکل یا ضعف کودک دیگر نیست. به طور کلی همه بچه‌ها مجموعه‌ای از مهارت‌ها را می‌آموزند اما برخی در این مسیر، حرکت و رشد بیشتری دارند در حالی که بقیه به همان سرعت مهارتی را کسب نمی‌کنند. تعریف‌های شما برای دیگران در حالی که آنها در موقعیت برابر نیستند آن هم اگر شما بیش از اندازه اغراق کنید اصلاً خوشایند نیست حتی اگر هیچ مقایسه یا حسادت و رقابتی هم در کار نباشد.

تمجید از زمان حال، نه چیزی که گذشته است

بیاید با این مساله درست روبه رو شویم: همه ما می‌خواهیم نسبت به دیگران برتری داشته باشیم. ما دوست داریم خودمان یا فرزندمان نسبت به دیگران برتر باشد. اما وقتی خودمان به برتری خاصی دست پیدا نمی‌کنیم همه تلاشمان را می‌کنیم که فرزندمان دقیقاً به همان آرزو و یا رویا برسد. مثلاً پدر و مادران در کودکی برایان تلاش کردند تا شما نوازنده یک ساز بشوید اما در نهایت شما نتوانستید جز یک نوازنده معمولی ساز به مقام مهم‌تری برسید. هر چند که این رویا با شما بود و آرزوی شما را داشتید اما نتوانسته‌اید. حالا نوبت به فرزندتان رسیده است. شما می‌خواهید از او یک نوازنده موفق بسازید، چون این آرزوی شما بود و پدر و مادران هرگز نتوانستند در سند افتخاراتشان شهرت ملی یا بین‌المللی شما را ثبت کنند. شما در این زمینه معمولاً اغراق می‌کنید چون نیاز دارید فرزندتان به شهرت دلخواهتان برسد دائم او را تحسین می‌کنید، خودتان، فرزند و دیگران را مجبور می‌کنید که هر طور شده یک نبوغ در زمینه هنر موسیقی در او ببینند. اما متأسفانه تحسین‌ها و اغراق‌های شما خوشایند بقیه نیست چون آنها می‌بینند که فرزند شما یک نوازنده معمولی ساز است و نه چیز بیشتر.

تحریک نکنید

این که به دیگران بگویید فرزندتان توانسته در سن دو سالگی چندین کلمه را به فارسی و انگلیسی بخواند و او یک نابغه است علاوه بر تحسین عده‌ای می‌تواند واکنش‌های دیگری نیز داشته باشد. مثلاً مادری بگوید که فرزندش از این بیشتر هم بلد بوده و او اصلاً در شش ماهگی حرف می‌زده است. یک نفر دیگر ممکن است چیز خارق‌العاده‌تری بگوید. بدون شک شما از مهارت فرزندتان خوشحال هستید و او را کودکی متفاوت و با هوش می‌دانید اما وقت خبر دادن به دیگران به این فکر کنید که چقدر در ذهن خودتان نسبت به این موضوع اغراق و زیاده‌روی وجود دارد؟ آیا دیگران چنین توانایی‌هایی ندارند؟ چه احساسی دارید اگر یک نفر دائم سعی کند به شما نبوغ فرزندش را یادآوری کند؟

اغراق کمتر شامل همه بچه‌ها

فرزندتان توانسته در یک رشته عالی یکی از بهترین دانشگاه‌ها قبول شود. این لحظات برای شما گرانقدر و هیجان‌انگیز است. اما آیا باید این مساله را در قالب اغراق و تحسین‌های بی‌اندازه به دیگران نشان بدهید هرچقدر از شدت هیجان کم کنید و تحسین‌هایتان را از انحصار فرزندتان در بیاورید و به هم طرازها اشاره کنید، همدلی، تحسین و تبریک بیشتری دریافت می‌کنید. از تعریف و تحسین دیگران هم کم نگذارید هر آدمی موفقیت‌های خودش را دارد. آنها را ببینید و بیان کنید چون همه چیز منحصر به شما، خانواده و فرزندتان نیست.

آدم‌های ساکت

در جمعی نشسته‌اید و از مهارت‌های فرزندتان می‌گویید، یک نفر دیگر درباره موفقیت‌های تحصیلی بچه‌اش می‌گوید و نفر سوم از هنر و استعدادهای دیگر فرزندش، در این میان ممکن است کسی را ببینید که ساکت است، عصبی شده و دلش می‌خواهد موضوع عوض شود. چه اتفاقی افتاده؟ این مورد را در نظر بگیرید که شاید او هم فرزندی دارد که به هر دلیلی در این رقابت از سوی شما و دوستانتان امتیاز بالایی نمی‌آورد. در این موقعیت چه می‌کنید؟ سکوت را بشکنید و خودتان به نکته‌های مثبت و خوب فرزندش اشاره کنید. اجازه بدهید که این آدم هم به اندازه شما احساس خوشایندی درباره فرزندش داشته باشد. از کودکان تعریف کنید اما حد و اندازه کاری که می‌کنید را نیز درک کنید. در اعتدال پیش بروید. مطمئن باشید هرچقدر کمتر اغراق کنید واکنش‌های مثبت و بهتری دریافت می‌کنید.